

JINDŘICH KULHAVÝ: VLÁDNÍ HOSPODAŘENÍ

- CZ24 News | 27. března 2021

ČESKO: Už přes rok trvají různá opatření, která mají sice chránit občany před onemocněním, což se evidentně nedaří, zároveň však likvidují vše to, co mnozí z nás budovali třeba i 30 let. Kolaps malých a středních podniků pokračuje a vládní sliby o výpomoci ze státního rozpočtu jsou pouhá kampaň, jak by řekl premiér vlády, kdyby se to týkalo jeho. Jenže zatím co on bohatne o miliardy, tak absolutní většina ostatních výrazně zchudnula a na vládní pomoc marně čeká. Peníze slibované v říjnu dosud nedorazily. Tedy ani ty, které měly jít na úhradu nájmů zavřených provozoven.

Stav, ve kterém se nachází malí a střední podnikatelé, je alarmující. Půl roku zavřeno, to nejde již dále překonávat. Pronajímatelé prostor jsou většinou neústupní a jen ti skutečně přemýšlející si uvědomují, že požadovat placení nájmu za uzavřenou restauraci či kadeřnický salón, který nesmí jejich klient využívat k ekonomicky výdělečné činnosti, je de facto cestou k uvolnění prostorů s nulovou možností jej v blízké době pronajmout. Nedohodnout se s provozovatelem podniku je tak dýkou do zad obou dvou. Ne každý má však schopnost zhluboka se zamyslet a k sporům mezi majiteli a nájemci prostorů dochází v tomto období velmi často. Myslet si, že otevřené výdejní okénko finančně majitele restaurace zachrání, je čirý nesmysl. A kadeřník své klienty přes díru ve dveřích neostřihá vůbec, ani nesmí. Uzavřených je však mnohem více prostorů a krachují i velké řetězce nabízející jiný sortiment, než který nalezneme v otevřených supermarketech.

V této nelehké době si tak o to více uvědomujeme, že je třeba několikrát obrátit v ruce každou vydanou korunu. Mezi firmami je opět na pořadu dne druhotná platební neschopnost, každý drží aspoň provozní finance i za cenu jistého zadlužení se u svých dodavatelů. Platí to v omezené míře pro zboží, ve větší třeba u služeb. Zkuste se zeptat ve větších účetních firmách, jak jim

platí jejich klienti a v jakém stavu mají své finanční zásoby. Odpovědí Vám bude smutný pohled a dozvíte se o katastrofálním nedostatku peněz. Přestože výjimky existují. Často se také dozvídáme o tom, že někdo odprodal svou firmu. Buď za polovinu hodnoty, to když už ji nedokázal provozovat dále, nebo vydělal na jejím boomu v covidovém období a prostě se mu podařilo zbohatnout. Většinou však za odkupem stojí velcí hráči na trhu, například premiér či zahraniční subjekty.

V této atmosféře se dozvídáme, kolik peněz se prošustrovalo za nákupy zdravotnického materiálu. Nejdrsnějším, co se momentálně dostalo na veřejnost, jsou respirátory s cenou 770,- korun za kus. Prý jich bylo „jen“ 9000 ks. Rozpětí cen však především v prvních měsících za stejné či podobné výrobky bylo obrovské a je s podivem, že i přes určitou vypjatost nebylo k některým nákupům přistupováno zodpovědně. Daleko horší je, že tento trend pokračoval i nadále, ovšem stal se určitým záměrem a na obchodování se zdravotnickým materiálem profitovali prodávající a i ti, kteří za stát smlouvy uzavírali. Řada kontraktů vznikla jen proto, aby vládní úředníci získali všimné, jehož výše však dosahovala i přes polovinu ceny samotného produktu. Samozřejmě se v tu chvíli dostaly na scénu dodavatelé bez historie i budoucnosti, firmy často postavené jen na jeden obchod a připravené vzápětí zmizet. Je totiž třeba si uvědomit, že ze zisku se platí také daně, na ty však po odloupení nákladů a úplatku občas jaksi nezůstane. Další mají sídlo v daňových rájích, takže není problém finance vyvést ven a časem je už čisté doručit na předem určená místa.

Nouzový stav je uzpůsoben tak, že vláda a některé další instituce mohou nakupovat potřebné věci bez výběrových řízení. I proto tu ten „nouzák“ máme tak dlouho a bylo by zajímavé udělat podrobný audit všech obchodních transakcí a zároveň velmi pečlivě sledovat v dalších letech tok peněz a majetku kolem politiků zúčastněných na nákupech zdravotnického materiálu. O některých jdou už nyní legendy. O zbohatnutí premiéra se mluví veřejně, jen se spekuluje, kolik miliard to bylo, často jsou zmiňováni Hamáček a Prymula, své si ukousnuli i někteří nepatrně nižší úředníci některých ministerstev. A právě tím by se měly zabývat policisté a některé další složky dbající o bezpečnost a fungování státu. Také státní zástupci a posléze soudci. Mrhání peněz a přelévání do soukromých kapes elitních státních zaměstnanců v době, kdy velká část společnosti již trpí jejich výrazným nedostatkem, přičemž vláda podporu pouze slibuje, ale ve většině případů nevyplácí, by mělo být tvrdě potrestáno. To se však nestane a důvěra v státní aparát tak u rozumně smýšlejících lidí klesla na nulu. Chtělo by se říct, že budoucí vláda bude mít možnost nás přesvědčit o tom, že krást beztrestně nelze. Bohužel se jen převléknou kabáty a pojede se dál, existuje jisté pravidlo, dle kterého čo bolo, to bolo, terazky kradnu já. Stávající vládní garnitura zamete stopy a nová bude hledat zdroje nových příjmů. Prostý lid nikoho nezajímá. Ostatně jako vždy.

Autor: Jindřich Kulhavý

Zdroj: <https://pravyprostor.cz>